

УДК 327.58

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.1.46>**Ольга Заставна,**

канд. юрид. наук,

викладач

Галицького коледжу імені В'ячеслава Чорновола

МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА ЄС У КОНТЕКСТІ БЕЗПЕКИ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Міграційна політика Європейського союзу залишається серйозною проблемою як у фінансовому плані, так і в контексті безпеки країн Європейського союзу в цілому. Неможливість обмежити міграційний тиск погіршує міжнародні відносини між державами-членами і викликає розбіжності між лідерами, які блокують швидкі й ефективні рішення щодо повернення незаконних мігрантів на їхню батьківщину.

Для ефективного подолання міграційної кризи необхідно насамперед вжити колективних заходів, які мають на меті подолання двох протиріч: переконати всі країни Європейського Союзу діяти разом у сфері міграції, де кожна з них зможе самотійно захищати не тільки європейські, а й свої національні інтереси.

Європейська солідарність є запорукою успіху в подоланні суперечностей. Але солідарність повинна бути гнучкою. Гнучкість дозволяє узгодити європейські політичні кроки з думками, інтересами і особливостями кожної країни. Гнучка солідарність — це найреальніший шлях для такого необхідного об'єднання багатьох напрямів європейської міграційної політики.

На тепер країни Європейського Союзу активізують свої зусилля зі створення ефективної безпечної європейської міграційної політики, дотримуючись Женевської конвенції і враховуючи захист прав людини.

У статті розглянуто проблеми міграційної політики ЄС, їх причини, загрози для національної безпеки держав-членів. Вивчено нормативно-правові акти, прийняті для врегулювання даного питання. Проведено дослідження поняття міграційної кризи, подано його визначення. Проаналізовано політику прихильників і противників приймання мігрантів. Подано визначення міграційної політики та ключові моменти її визначення впродовж останніх років у ЄС. Здійснено аналіз наслідків для внутрішньої безпеки ЄС, спричинених збільшенням числа іммігрантів, що спостерігається в останні роки: безпека іммігрантів, комерційних судів та держав-членів Європейського Союзу. У статті ставиться питання про кризу принципів солідарності і справедливого розподілу відповідальності. У висновку запропоновані варіанти удосконалення міграційної політики ЄС.

Ключові слова: міграція, міграційна політика, Європейський союз, міграційна криза, мігранти, біженці.

Постановка проблеми. Процес глобалізації сприяв збільшенню кількості та активізації міграції. Після міграційної кризи, яка вибухнула в Афганістані, Сирії, Лівії, Сирії, та демографічних вибухів у країнах Північної Африки та Близького Сходу стала очевидною проблема світової демократичної міграційної політики. Міграція стала реальною проблемою для Європейського Союзу. Деякі держави-члени ЄС стикаються зі зростанням злочинності, небажанням іммігрантів інтегруватися в суспільство. В інших державах спостерігається тенденція до масової еміграції громадян, до відтоку молодих і кваліфікованих кадрів. Це пояснює необхідність у виробленні стратегії щодо врегулювання міграційної політики в ЄС.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття міграції та проблема захисту

прав мігрантів досліджувалися у численних працях науковців, які вивчають міграційні процеси, зокрема у наукових доробках В. Ніколаєвського, П. Прохоренко, О. Малиновської, Т. Юдіної, Ю. Римаренка, В. Шелюка, В. Шамраєвої, Н. Пак, М. Лісовської та інших. Разом із тим активізація міграційних процесів зумовлює необхідність деталізації їх вивчення та глибшого аналізу напрямів міграційної політики ЄС як наднаціонального утворення та його держав-членів, що зумовило вибір напрямку наукового дослідження даної статті.

Формування цілей статті. Головна мета написання статті — аналіз міграційної кризи в Європейському Союзі в контексті забезпечення балансу прав людини та інтересів безпеки.

СТІ
ЮЗУ

емую як у фінансовому
висті обмежити мігра-
ликає розбіжності між
онних мігрантів на їхню

ти колективних заходів,
кого Союзу діяти разом
йські, а й свої національ-

Але солідарність пови-
з думками, інтересами
для такого необхідного

рення ефективної без-
печі і враховуючи захист

зи для національної без-
овання даного питання.

Проаналізовано позиції
ційної політики та клю-
слідків для внутрішньої
в останні роки: безпека
тні ставиться питання
ті. У висновку запропо-

аційна криза, мігранти,

жувалися у числен-
які вивчають мігра-
а у наукових дороб-
го, Н. Прохоренко,
діної, Ю. Ризмаренка,
вої, Н. Пак, М. Лісо-
м із тим активізація
умовляє необхідність
та глибокого аналізу
політики ЄС як надна-
та його держав-чле-
р напрямку наукового
ті.

статті. Головна мета
аналіз міграційної
ому Союзу в контек-
лансу прав людини

Виклад основного матеріалу. Міграція – це тривалий, багатовіковий процес, характерний для будь-якої держави, будь-якого суспільства та світу загалом. Під міграцією розуміється «складний процес, який пов'язаний з одиничними або регулярними територіальними переміщеннями людей з різних причин через кордони територіальних утворень з метою зміни постійного або тимчасового місця проживання» [1, с. 14].

Сьогодні міграційні потоки зростають у напрямку з Півдня на Північ, зі Сходу на Захід. Одним із головних об'єктів мігрантів є країни Європейського Союзу. Закріплений у Договорі про Європейський Союз принцип вільного пересування осіб і «політика відкритих дверей» сприяли розвитку кризових процесів у цьому наднаціональному світі [2, с. 20].

Для окреслення проблеми зростання кількості, активізації некерованих міграційних процесів був уведений термін «міграційна криза», визначення якого дотепер немає. Однак міграційну кризу можна охарактеризувати як стан, за якого з різних причин збільшується потік легальних і нелегальних мігрантів і біженців на території держав або наднаціональних утворень, що викликає ряд труднощів в урядів, призводить до трансформації у звичному укладі корінного населення [3].

До причин міграційної кризи в ЄС дослідники відносять таке:

- 1) збройні конфлікти в країнах Африки і Близького Сходу;
- 2) економічну нестабільність в цих регіонах;
- 3) масове безробіття;
- 4) інформаційну революцію – володіння іммігрантами інформацією про можливість возз'єднання сімей, про процедуру набуття статусу біженця в країнах ЄС [4, с. 4];
- 5) природні катаклізми, що загрожують здоров'ю та життю і які спостерігаються на території багатьох східних країн;
- 6) високу ймовірність опинитися в епіцентрі воєнних дій [16].

Міграційний криза в межах Європи є наслідком «толерантної» міграційної політики Європейського Союзу. Під міграційною політикою слід розуміти «систему принципів, цілей і дій, за допомогою яких держава та інші державні утворення регулюють потоки переселенців» [5, с. 61]. М. Матковська зазначає, що міграційна політика – це особливий набір інструментів, «створених і підтримуваних державою, що охоплює як пасивні, так і активні форми управління імміграцією і еміграцією» [6, с. 79].

Міграційна політика внутрішньо детермінована, вона виконує функцію міжнародного регулятора, оскільки пов'язана з перетинанням державних кордонів. Відповідно, події міжнародного рівня прямо впливають на вироблення даного виду політики. Ліберальний підхід, який застосовується ЄС, посприяв величезним притокам мігрантів. За даними, опублікованими Євростатом, основний приплив біженців та іммігрантів в країни Європейського Союзу припав на 2015-2016 роки – понад мільйон щорічно [7].

За словами старшого наукового співробітника Європейського центру Карнегі П'єра Вімона, «міграційна проблема, з якою зіткнувся ЄС на початку 2015 року, була несподіваною. Потоки люди в основному з африканських країн можна порівняти з хвилею мігрантів із Західної Африки до Іспанії, яка спостерігалася в 2000 році. Ця хвиля утворилася в основному через економічні причини» [8, с. 7].

У своїй статті «Міграція в Європі: подолання кризи через солідарність» П'єр Вімон зазначає, що біженці в основному є людьми, які рятувалися від громадянської війни на Близькому Сході і Афганістані, сирійцями та іракцями, які рятувалися від військових конфліктів і наростаючого насильства» [8, с. 6].

Колишній помічник Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців, експерт з міграції, зокрема незаконної міграції і контрабанди людей, Мортен Лісборг вважає, що на даному етапі в результаті міграційного тиску розвиток подій є одним із найважливіших і реальних загроз безпеці в Європі. У своїй оцінці він вказує: «Проблеми міграції пов'язані передусім з гуманітарними питаннями, які необхідно вирішувати в більш глобальній перспективі. З'являються завдання і проблеми, які неможливо вирішити на національному рівні» [9, 1].

Слід підкреслити, що відповідно до Женевської конвенції про статус біженців 1951 року кожен може розраховувати на отримання притулку з метою захисту від переслідування або загрози війни. Це дає законне право кожному біженцю на міжнародний захист і зобов'язує країни ЄС надавати притулок біженцям і мігрантам [10].

Керуючись Женевською конвенцією, Європейська комісія наполягає на здійсненні плану приймання біженців відповідно до квот. Польща, Чеська Республіка, Словаччина та Угорщина рішуче виступають проти пропозиції ЄС. Вони пропонують формулу «ефективна солідарність», в якій кожна держава ЄС приймає рішення самостійно.

Однак багато інших країн ЄС, особливо Італія і Греція, не згодні з цим.

Аналіз опублікованих заяв експертів показує, що міграційна політика ЄС не відповідає сучасним викликам масової міжнародної міграції та збільшенню потоків біженців.

На думку колишнього помічника Управління Верховного комісара ООН Мортена Лібсборга, викладену в статті, що опублікована 30 березня 2017 року на датському сайті «Politiken», нинішня система надання притулку є дорогою, несуттєвою і неефективною [9]. Вона просто не пристосована для вирішення майбутніх криз, пов'язаних з біженцями та мігрантами. Він наводить безперерпні факти і цифри про невиправдані економічні витрати. Крім того, Лібсборг демонструє неефективність нинішньої системи надання притулку в адміністративному і практичному плані. Особливо підкреслюються проблеми біженців, яким було відмовлено в наданні статусу біженця, і вони були змушені повернутися на батьківщину.

Мортен Лібсборг пропонує ЄС шукати рішення, відповідно до яких країни ЄС, незалежно від міграційного тиску, самі можуть визначити, скільки і яких мігрантів вони можуть прийняти. Для цього потрібно остаточне заперечення нинішньої міграційної парадигми для будь-якого мігранта, що прибуває на територію держав ЄС. Мігранти можуть отримати юридично гарантовані права на проживання до тих пір, поки не буде прийнято рішення по їхній справі. Існує необхідність в ухваленні колективних і єдиних рішень. У разі розбіжностей ЄС не зможе впоратися з триваючою міграційною хвилею.

Пер Вімон передбачає, що розбіжності між європейськими країнами «посилилися через зростання внутрішньої політичної напруженості і стурбованості населення, яке вважає, що міграція поставить під загрозу безпеку і соціальну згуртованість країни їх проживання» [8].

У 2015 році Європейською комісією було запропоновано систему заходів щодо вдосконалення міграційної політики Європейського союзу. По-перше, було прийнято рішення про посилення присутності ЄС у світі. Підкріплювалося це рішення Планом дій з боротьби з контрабандою мігрантів на 2015-2020 роки, яка закріплює стимуляцію правоохоронної і судової діяльності, вдосконалення процесу збору та обміну інформацією про мігрантів, зміцнення співпраці з країнами, що не входять в ЄС, для боротьби з нелегальною міграцією [11, с. 169].

Був також змінений Шенгенський кодекс про кордони 2006 року відповідно до положення Європейської комісії від 15 березня

2017 року. Реформа ввела обов'язковий регулярний контроль абсолютно всіх осіб, які перетинають кордони Європейського Союзу [11, с. 170].

У зв'язку зі зростаючою загрозою тероризму в ЄС були прийняті нормативно-правові акти – Система інформації і авторизації поїздок в ЄС (ETIAS) і Система в'їзду-виїзду (EES). Система інформації та авторизації поїздок в ЄС, яка використовується у разі безвізових поїздок, повинна з'ясувати в кожному конкретному випадку, чи становить іммігрант небезпеку для ЄС. А Система в'їзду-виїзду покликана збирати відомості про в'їзд або виїзд іммігрантів і стати інструментом, доступним для прикордонних служб ЄС [11, с. 170].

ЄС і Туреччина підписали угоду, відповідно до якої нелегальні мігранти, які перетнули грецько-турецький кордон, будуть вислані назад до Туреччини. Туреччина у свою чергу повинна здійснювати будь-які заходи для запобігання використанню нових морських або наземних шляхів нелегальної міграції з Туреччини в ЄС [12].

У червні 2016 року Європейська комісія спільно з Європейською службою зовнішніх дій випустила нову програму партнерства з третіми країнами, яка схожа на модель угоди ЄС з Туреччиною [13, с. 1].

Натепер ЄС варто сконцентрувати увагу на так званому підході «кругової міграції». Згідно з цим варіантом, мігранти, які мають довгострокові візи, можуть вільно їхати на батьківщину і повертатися назад в країну, де вони отримали тимчасове місце проживання. Для цієї міграції характерна і територія співпраці, за якої мігранти за фінансової підтримки з боку європейських фондів отримують підготовку в африканських країнах, а потім повертаються на свою батьківщину.

Загалом, незважаючи на прийняті нормативно-правові акти, загальна політика серед держав-членів ЄС відсутня, що означає, що ті досягнення, яких змогли домогтися держави (наприклад, створення Шенгенської зони), знаходяться під загрозою. Збільшення числа іммігрантів, що спостерігається останніми роками, має кілька наслідків для внутрішньої безпеки ЄС:

1. Безпека іммігрантів. Часто, намагаючись потрапити до Європи нелегальними способами, мігранти та біженці наражають себе і своїх дітей на небезпеку.

2. Безпека комерційних судів. Зростаючий попит на незаконний перетин мігрантами кордонів ЄС сприяв використанню з цієї метою комерційних судів, при цьому міграція стала багатомільйонним бізнесом.

3. Безпека всередині величезну кількість іммігрантів, що налягають на кордон, держави не в змозі перевірити б

тих, хто в'їжджає, відпелігальної міграції [14]. У 2017 році міграційна лілася. На саміті, про 19 жовтня 2017 року, б хід держав-членів та і печення повного конт повинен бути консол у Висновках Європей еться, що він готовий будь-які спроби нелег допи держав-членів ЄС

Однак врегулюван стало більш зрозумілі юзі існує проблема «а полягає, з одного боку, грантським потокам, а маний принципів зах боротьби з бідністю то

Європейські країни ності яких пріоритетом шені вибрати між ліба і власною безпекою. К дарності і справедливості, яка спостер віднести до ключових ной міграційної політ ставники Європейської підтримують прийняті ють на необхідності ви зобов'язань, загострюю безпеки мігрантів. Пр мігрантів підкреслюю ність – це безпека до а міграція – це економ культурний і релігійни

Водночас було би що інтеграційна полі галі. Досить велика кі, гополучно живуть, п ють з корінним населе міграційну політику Є успішною: спостерігаю ці, етнічного невдово нофобії, расизму [18, с. численні замкнуті спіл до інтеграції в середов грували.

З вищевикладеної ційний криза – бага вирішити яку без неможливо. У конфро видворення мігрантів права людини, курс на проголошений ЄС. П держав стосовно мігра

ома ввела обов'язковий режим
абсолютно всіх осіб, які
дони Європейського Союзу

зростаючою загрозою тероризму
і прийняті нормативно-правові
а інформації та авторизовані
(IAS) і Система в'їзду-виїзду
інформації та авторизовані
ка використовується у разі
док. повинна з'ясувати
ретному випадку, чи становить
безпеку для ЄС. А Система
кликана збирати відомості
з іммігрантів і стати інструм
им для прикордонних служб

ина підписати угоду, відп
легальні мігранти, які перет
турецький кордон, будуть
до Туреччини. Туреччина
винна здійснювати будь-які
пання використанню нових
земних шляхів нелегальних
ини в ЄС [12].

6 року Європейська комісія
ською службою зовнішніх
юву програму партнерства
амі, яка схожа на моделі
ичною [13, с. 1].

зарту сконцентрувати увагу
підходи «кругової міграції»
антом, мігранти, які мають
ти, можуть вільно їхати на
вертатися назад в країни
ти тимчасове місце прожи
міграції характерна і трис
ація, за якої мігранти за
омки з боку європейських
ть підготовку в африкан
а потім повертаються на
ду.

ажаючи на прийняті норма
ти, загальна політика серед
С відсутня, що означає, що
їх змогли домогтися дер
д. створення Шенгенської
ся під загрозою. Збільшення
в, що спостерігається остан
є кілька наслідків для вну
ЄС:

мігрантів. Часто, намагаю
до Європи нелегальними
нти та біженці наражають
на небезпеку.
мерційних судів. Зростаю
езаконний перетин мігран
ЄС сприяв використанню
мерційних судів, при цьому
гатовий бізнесом.

3. Безпека всередині ЄС. З огляду на
величезну кількість іммігрантів, які перети
нають кордон, державні прикордонні органи
не в змозі перевіряти базову інформацію про
тих, хто в'їжджає, відповідно, це призвело до
нелегальної міграції [14, с. 16-17].

У 2017 році міграційна політика ЄС поси
лилася. На саміті, проведеному в Брюсселі
19 жовтня 2017 року, було визначено, що під
хід держав-членів та інституцій ЄС до забез
печення повного контролю над кордонами
повинен бути консолідований. При цьому
у Висновках Європейського Союзу вказу
ється, що він готовий реагувати і припиняти
будь-які спроби нелегально перетнути кор
дони держав-членів ЄС [15].

Однак врегулювання питання аж ніяк не
стало більш зрозумілим, оскільки в Євросо
юзі існує проблема «замкненого кола», яка
полягає, з одного боку, в протистоянні іммі
грантським потокам, а з іншого – в дотри
манні принципів захисту прав мігрантів,
боротьби з бідністю тощо [16, с. 56].

Європейські країни, у політичній діяль
ності яких пріоритетом є права людини, зму
шені вибирати між ліберальними цінностями
і власною безпекою. Кризу принципів солід
арності і справедливого розподілу відпові
дальності, яка спостерігається в ЄС, можна
віднести до ключових факторів неефектив
ної міграційної політики Євросоюзу. Пред
ставники Європейської комісії та держав, які
підтримують прийняття мігрантів, наголош
ують на необхідності виконання міжнародних
зобов'язань, загострюючи увагу на пріоритеті
безпеки мігрантів. Противники приймання
мігрантів підкреслюють, що найвища цін
ність – це безпека держави і її громадян,
а міграція – це економічний, цивілізаційний,
культурний і релігійний ризик [17, с. 12].

Водночас було би помилкою вважати,
що інтеграційна політика не працює вза
галі. Досить велика кількість мігрантів бла
гополучно живуть, працюють, співпрацю
ють з корінним населенням. Але при цьому
міграційну політику ЄС не можна вважати
успішною: спостерігаються явища геттоїза
ції, етнічного невдоволення, депривації, ксе
нофобії, расизму [18, с. 20]. Почали виникати
численні замкнуті спільноти, що не прагнуть
до інтеграції в середовище, в яке вони іммі
грували.

З вищевикладеного видно, що мігра
ційний криза – багаторівнева проблема,
вирішити яку без злагоджених зусиль
неможливо. У конфронтацію з гаслами про
видворення мігрантів вступають неперушні
права людини, курс на підтримку яких був
проголошений ЄС. Позиція національних
держав стосовно мігрантів, що порушують

громадський порядок і нав'язують свій спо
сіб життя, стає більш жорсткою, що, без
умовно, веде до обмеження прав мігрантів.
Отже, тільки завдяки зміні напрямку мігра
ційної політики Європейського Союзу мож
ливо буде врегулювати міграційні потоки
та переселення біженців, але не виключено,
що в такому разі будуть обмежені права
і свободи не тільки мігрантів, а й корінного
населення.

Злагоджена міграційна політика, якої
так потребує Євросоюз, необхідна і для
надання підтримки державам, що є «первин
ними європейськими точками» з приймання
мігрантів (Греція, Італія, Хорватія). Відмова
від підтримки може призвести до зростання
націоналістичних тенденцій в цих державах
і паступного виходу з ЄС. А зміна кордонів
Європейського союзу, в свою чергу, спричи
нить зниження безпеки [19, с. 142].

Сьогодні Європейська рада активно
працює над підготовкою нових рішень, які
дозволять посилити захист зовнішніх кордо
нів ЄС, адже за останній час до кордонів ЄС
прибули понад 500 тисяч мігрантів. Зокре
ма, особливий наголос робиться на співпраці
з Туреччиною у питанні розробки спільного
плану дій щодо призупинення потоків біжен
ців з території цієї країни. Також у питанні
посилення захисту зовнішніх кордонів ЄС
Європейський рада працює над поступовим
встановленням інтегрованої системи управ
ління і контролю над цими кордонами. Це
передбачає розширення мандата агентства
ЄС з контролю за зовнішніми кордонами,
включаючи діяльність груп швидкого реагу
вання за умов порушення кордону. Особли
вий наголос робиться на узгодженні меха
нізму забезпечення повернення нелегальних
мігрантів до країн свого походження, а також
створення та облаштування місць при
ймання біженців, здійснення їх ідентифікації
та реєстрації [20].

Висновки

Спровокована напливом біженців мігра
ційна криза стала викликом етнополітичної
безпеки, вказавши на неефективність мігра
ційної політики, що проводиться ЄС. Під
хід до вирішення проблеми повинен бути
комплексним, а міграційна політика – врахо
вувати вплив історичних, політичних, куль
турних та етнічних факторів. Для вдоско
налення міграційної політики структурами
Європейського Союзу пропонується поси
лити законодавство для знову прибуваючих
іммігрантів, для осіб, які вчинили злочини
і правопорушення на території ЄС, а також
для нелегальних мігрантів. Важливим еле
ментом нової міграційної політики повинна

статі інтеграція, але в більш інтенсивній формі: слід сформувати чітку концепцію, що забезпечує збереження гармонійних взаємин місцевого населення держав-членів ЄС і мігрантів. Процесу інтеграції може посприяти доступність освіти, медичних послуг, робочих місць для більш широких кіл біженців і іммігрантів. Розв'язання кризи принципів солідарності і справедливої відповідальності між державами-членами ЄС полегшить вирішення міграційної кризи. Також суттєвим кроком для врегулювання політичної ситуації має бути побудова нового діалогу між державами ЄС і третіми країнами, заснованого на компромісах і рівності сторін.

Список використаних джерел:

1. Пухова М. М., Дорошита І. П., Ходжаєва І. Г. Теоретичні основи міграції. *Транспортна справа Росії*. 2013. № 6. С. 13-16.
2. Ентін М. Л., Ентін Е. Р. «Блеск і злидні» концепції невизначеності. *РСМД*. 2018. 17 Січня. URL: <http://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/analytics/-blesk-i-zlicheta-kontseptsii-neopredelennosti/> (дата звернення: 27.12.2020).
3. Бутенко В. Міграційна політика ЄС в контексті глобалізації. *Вестник Пермського університету*. 2018. № 2. С. 21-30.
4. ЄС перед викликом міграційної кризи. Позиції європейських країн / під ред. Н. К. Арбатовой, А. М. Кокесва. Москва. 2016. 126 с.
5. Бобильов В. В. Міграційна політика (сутність, структурна будова, основні типи). *Власть*. 2009. С. 61-61.
6. Matkowska M. Polska polityka migracyjna – zarys problemu. *Studia i prace wydziału nauk ekonomicznych i zarządzania*. 2013. No. 3. P. 77-92.
7. Europe's Migration and Asylum Policy. Eurostat. Official site of the European Commission. URL: http://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php/Asylum_quarterly_report (дата звернення: 30.12.2020).
8. Вімон П. Міграція в Європі: подолання кризи солідарності. Брюссель. 2017. URL: <http://carnegie.ru/2017/02/09/ru-rub-67923> (дата звернення: 01.12.2020).
9. Міграційна політика ЄС – це катастрофа. Politiken. URL: <https://inosmi.ru/social/20170403/239022762.html> (дата звернення: 01.12.2020).
10. Конвенція про статут біженців (Женевська конвенція) від 28 липня 1951 року. URL: https://zakonrada.gov.ua/laws/show/995_011 (дата звернення: 02.01.2020).
11. Szymanska J. Strategia Unii Europejskiej wobec kryzysu migracyjnego: priorytety, bariery, efekty. *Studia BAS*. 2017. No. 3. P. 159-186.
12. EU-Turkey Agreement: Questions and Answers. press release, 2016. Official site of the European Commission. URL: http://europa.eu/rapid/pressrelease_MEMO-16-963_en.htm (дата звернення: 02.12.2020).
13. Стрилець М. Політика Європейського Союзу та провідних європейських держав щодо зупинення ривка пелетальної міграції. Наукowo-дослідний центр проблем національної безпеки. URL: <http://nicrpb.ru/analytics/politika-evropejskogo-soyuza-i-vedushih-evropejskikh-gosudarstv-po-snizheniyu-urovnya-nelegalnoj-migratsii/> (дата звернення: 02.12.2020).
14. Mazur S. Kryzys na granicach Europy i jego wpływ na strukturę Unii Europejskiej w l. 2011-2015. Punkt Informacji Europejskiej Europe Direct. Rzeszów. 2015. P. 5-22.
15. European Council Conclusions on Migration. Digital Europe. Security and Defense. 19/10/2017. Official Site of the Council of the European Union. Available at: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/10/19/euco-conclusions-migration-digital-defence/> (дата звернення: 01.12.2020).
16. Пак А. К. Проблеми міграційної політики європейських країн і шляхи їх вирішення. *Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна*. 2017. № 6. С. 54-57.
17. Юсєв Б. Н. Криза міграційної системи ЄС як виклик безпеки європейської регіональної системи міжнародних відносин. *Міжнародні відносини. Серія «Політичні науки»*. 2017. № 15.
18. Вітман К. М. Міграційний криза як виклик етнополітичній безпеці Євросоюзу. *Міграційна політика ЄС: стан, виклики та перспективи: науково-практич. симпозіум*. Одеса, 2015. С. 18-25.
19. Gardocka T., Kowalski P. Reasons and Consequences of Migration for Contemporary Europe. *Journal of Modern Science*. 2017. No. 1. P. 135-144.
20. Андрейко В. Розвиток міграційних процесів в Європі та Україні. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Історія»*. 2019. Вип. 2 (41). С. 134-142.

European solidarity is th
nasty. Unsightly permissiveness
and peculiarities of the skin reg
of many strands of European

At present, the European
migration policy, in complian

The article considers the p
of member states. The norma
presenter of the migrant crisi
of adherents and opponents i
moments of the date for the
of the consequences for the EU
in recent years: the security o
The article raises the issue of
In conclusion, options for impr

Key words: migration, mi

Olha Zastavna. Migration policy of the EU in the context of security of the territories of the European Union

The migration policy of the European Union is considered a serious problem both for the financial plan, and in the context of the safety of the countries of the European Union as a whole. The impossibility of interfering with the migratory clutch is being destroyed by international members and leaders, who are blocking the swift and effective efforts to turn illegal intentions into action.

For an effective meeting of the migratory crisis, it is necessary in the first place in the life of collective visits, as there are two wipes on the way: to reconcile all the lands of the European Union at once from the sphere of the world of them, for the skin.

о статус біженців (Женевська конвенція 1951 року. URL: https://www.unhcr.org/show/995_011 (дата звернення: 02.12.2020).

Strategia Unii Europejskiej w zakresie polityki migracyjnej: priorytety, bariery, 17. No. 3. P. 159–186.

Agreement: Questions and Answers, 2016 // Official site of the European Union. URL: http://europa.eu/external-communication/EMO-16-963_en.htm (дата звернення: 02.12.2020).

Політика Європейського Союзу щодо міграції: рівня нелегальної міграції, дослідний центр проблем націо-налізмів. URL: <http://nicpn.ru/analytics/analogo-soyuza-i-vedushhih-tendentsiy-po-snizheniyu-urovnya-migratsii> (дата звернення: 02.12.2020).

Uzysk na granicach Europy i skutki dla Unii Europejskiej. Informacja Europejskiej Europejskiej Komisji. P. 5–22.

Conclusions on Migration, Security and Defense, 19/10/2017 // Council of the European Union. URL: www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/10/19/euco-conclusions-security-and-defense/ (дата звернення: 02.12.2020).

Проблеми міграційної політики країн і шляхи їх вирішення. Національного університету. 17. № 6. С. 54–57.

Криза міграційної системи в Європейській регіональній системі відносин. Міжнародні відносини науки». 2017. № 15.

Міграційний криза як виклик для Євросоюзу. Міграційна політика та перспективи: науковий збірник. Одеса, 2015. С. 18–25.

Kowalski P. Reasons and Consequences of Migration for Contemporary Europe. *Modern Science*. 2017. No. 1. P. 1–10.

Розвиток міграційних процесів в Україні. Науковий вісник Львівського університету. Серія «Історія». 2017. № 34–142.

security of the territories

problem both for the financial stability of the Union as a whole. The impossibility of solving the problem for members and leaders, who are

place in the life of collective Europe at once from

European solidarity is the key to success in overcoming contradictions. Ale solidarity is guilty of being nasty. Unsightly permissiveness of narrow-mindedness European political crochet with thoughts, interests and peculiarities of the skin region. Flexible solidarity is the most realistic way for the much-needed integration of many strands of European migration policy.

At present, the European Union is stepping up its efforts to establish an effective and secure European migration policy, in compliance with the Geneva Convention and with a view to protecting human rights.

The article considers the problems of EU migration policy, their causes, threats to the national security of member states. The normative-legal acts adopted for the settlement of this issue have been studied. The presenter of the migrant crisis was held, submitted on the basis of the certificate. Analyzed the positions of adherents and opponents to the received migrants. The statement of the migratory policy and the key moments of the date for the development of the last rockets at the UC has been submitted. An analysis of the consequences for the EU's internal security caused by the increase in the number of immigrants observed in recent years: the security of immigrants, commercial courts and the Member States of the European Union. The article raises the issue of the crisis of the principles of solidarity and fair distribution of responsibilities. In conclusion, options for improving EU migration policy are proposed.

Key words: migration, migration policy, European Union, migration crisis, migrant, refugees.